

WALD ORLD

ROZHOVOR

CHILI TA THUY

UDÁLO SE

20 LET HLAVOU, SDRCEM, RUKAMA

ONLINE VÝUKA – REFLEXE STUDENTŮ A UČITELŮ

STUDENTSKÉ PRÁCE

SOCIÁLNÍ PRAKTIKUM 12L

RENASANČNÍ ÚKOL 11L

ZEMĚMĚŘICKÉ PRAKTIKUM 10. TŘÍDY

QUARANTÄNE-BÄCKEREI

REPORTÁŽE

VIRTUÁLNÍ REALITA – WORKSHOP

PŘÍSTŘEŠEK NA DŘEVO 10T

autor kresby: Majda Pleskačová

Koronavir Jak se nezbláznit

Celá naše rodina je zavřená v baráku spolu se psem a kočkou je to jak v bijáku. Dopoledne s bratry úkolům se věnujem. Moc nám to však nejde, stále se překřikujem: Tolik? Co s tím? Já chci pomoc, to je ale kravina! Tاتا miži. Do Kolina.

Mám hotovo.

Venku je tak krásně, jarně, ještě že mám záminku vytrhat se se psem někam pryč k rybníku.

Není tady přítomen žádný jiný člověk bez obav strhnu roušku aneb náhubek.

Příroda rozkvétá, všechno bují nic kolem toho toho víru nic netrápí zvířata jak vidu a nadále si žijí v klidu.

Zoe Frantová

Trable s láskou

Na začátku roku jsem měla jasnou vizi, že na český kluky už kašlu a zapnula jsem televizi. Evropský pohár ve volejbalu se zrovna hrál, dvoumetrový Francouz se z obrazovky usmíval. A tak si říkám: „Ten bude můj!“ Hlava nehlava, stůj co stůj. Na Facebook jsem si ho přidala a už jen co dál bude čekala. Pozval mě na rendez-vous do Itálie a tak začly další zcela nové patálie. Plán byl jasný, překrásná Verona s tím ale zatáčela zrádná Corona. A tak místo rande už měsíc doma sedíme, tisíc kilometrů od sebe se spolu nudíme.

Evana Stulíková

REPORTÁŽE

8–9 Virtuální realita v Galerii Františka Drtikola ▼

19 Přístřešek na dřevo 10T

ROZHOVORY

5–6 Ze života absolventů – Adéla Šišková

12–14 Eliška Růžičková se ptala Chili Ta Thuy

UDÁLO SE

4–5 20 let hlavou, srdcem a rukama – výstava v Písku

16–17 Online výuka – zpětná vazba studentů a učitelů

GLOSÝ

2, 3, 6, 20 Jak se nezbláznit v karanténě 13L

7 Končím s Waldorfem?! 12U ▼

STUDENTSKÉ PRÁCE

10 Quarantäne-Bäckerei 11L a 12L

11 Renesanční úkol 11L

16 Zeměměřické praktikum 10. třídy

18–19 Sociální praktikum 12L

Korona

Ležím v posteli s notebookem v klíně,
„Maturita je za dveřmi.“ šeptá mi lině.
Učení nepočká, a tak koupu se v něm,
od rána do noci pracuji jen.

Květiny okolo vodu tu chtějí,
stresem mé ruce znovu se chvějí.
Venku hřeje Slunce a září do oken,
ale já sedím tu s tím hrušným notebookem.

A tak moc toužím, toužím jít tam,
toužím jít za světlem a spočinout tam.
Spočinout v trávě, trávě zelené,
obklopena barvami tak učení vzdalené.

Přeji si oddat se plynoucím vůním,
neodolávat zvěř lákajícím táním.
Pozorovat krásu s plamínky v očích,
jež se kvůli slzám ocitly v koncích.

Avšak to nemohu, smím snad jen snít,
přátele chybí mi, ale musím zde být.
Cítím jen prázdnotu, slyším jen ticho,
nikdo se neptá co cítí mé nitro.

Dnem i noci nemohu spát,
únava mé tělo nutí už rvát.
Chci začít žít, žít si svůj sen,
nebýt lidmi vždy odsouzen.

Utéct tak smět daleko od lidí,
neboť v mém srdci život zničí.
Vyléčit rány z lidského bytí
a splynout s přírodou pro lidské žití.

Veronika Vimmerová

18. února proběhla vernisáž výstavy „20 let hlavou, srdcem, rukama“ v nově zrekonstruovaných prostorách Městské knihovny v Písku. Střední škola se představila napříč všemi obory a ročníky. V průběhu byly naplánované dva workshopy cílené na třídní kolektivy 7. a 8. tříd píseckých základních škol.

Vzhledem k omezení provozu byla doba otevření zkrácena a pracovní dílna proběhla pouze jedna. Navštívili ji žáci Základní školy Svobodné v Písku a s velkým zájmem si prošli jednotlivá stanoviště našich oborů. Měli možnost udělat si drobný výrobek a pohovořit s našimi učiteli, mistry a učiteli. Odezvy byly velmi pěkné a těšíme se, že někteří z návštěvníků se v budoucnu stanou našimi žáky. Výstavní prostory doslova zateplily výrobky prezentující všechny obory střední školy. Prezentovali jsme též práce deváté třídy, neboť podle vývojových stádií již patří tento ročník ke střední škole. Pro tuto příležitost vznikly nové doprovodné propagační tiskoviny. Vernisáž byla navštívena našimi žáky, učiteli a rodiči, avšak také píseckými přáteli a náhodnými návštěvníky knihovny. Společně s námi přijely také pracovnice Knihovny Jana Drdy, které s nadšením zhlédly skvělou moderní knihovnu evropského formátu otevřenou teprve vloni. Pro studenty i učitele vypravila škola autobus. Bylo velmi příjemné slyšet pochvalné ohlasy návštěvníků. Koncepce výstavy působila profesionálním dojmem a je třeba poděkovat našim učitelům za její přípravu. Vernisáž byla příjemnou společenskou událostí doplněnou drobným občerstvením a hudebním doprovodem souborů Carolans z Příbrami a Margot z Písku. Výstava ukázala opravdu kvalitní výstup naší letos jubilující střední školy.

Robert Žák

100 LET WALDORFSKÉHO ŠKOLSTVÍ

První waldorfská škola byla založena v roce 1919 ve Stuttgartu z podnětu továrníka Emila Molta, spolujajitele a ředitele cigaretové továrny Waldorf-Astoria (odtud pojmenování celého pedagogického směru). Emil Molt požádal tehdejšího myslitele Rudolfa Steinera o vybudování školy pro děti svých dělníků, jejíž východiska by byla založena na myšlenkách Steinerova filosofického směru antroposofie (myšlenkový směr zkoumající vývoj člověka po stránce fyzické, psychické, sociální a duchovní). Již o tři roky později byla vybudována druhá škola založená na stejných principech a brzy nato několik škol dalších na různých místech Německa. Rozvoj waldorfského školství byl přerušen v období druhé světové války, kdy byly nacistickým režimem tzv.

Foto: Lenka Šenková

Steinerovy školy zakázány. K jejich zákazu by postačil již pouhý název škol – waldorfská pedagogika má totiž kromě synonymického označení Steinerova pedagogika (podle svého zakladatele) i označení „svobodná“ (podle principu, na kterém je založena).

Po pádu nacismu (a později komunismu v zemích východního bloku) se waldorfské školství mohlo začít šířit do řady dalších zemí. Za sto let své existence se tak waldorfské školy staly pevnou součástí celosvětového vzdělávacího systému: dnes existuje více než 1100 waldorfských základních a středních škol a bezmála 1900 waldorfských mateřských škol ve více než 70 zemích světa.

WALDORFSKÉ ŠKOLSTVÍ V ČESKÉ REPUBLICCE

Waldorfská pedagogika se u nás začíná rozvíjet po roce 1989 jako alternativa k běžnému modelu vyučování. V současné době je v České republice do sítě waldorfského školství zapojeno 15 mateřských škol a několik mateřských center, 18 základních škol či waldorfských tříd při běžných školách, 5 středních škol a jedna škola pro žáky se speciálními potřebami. Jejich seznam, kontakty i další užitečné informace naleznete na internetových stránkách Asociace waldorfských škol.

WALDORFSKÁ ŠKOLA V PŘÍBRAMI

Waldorfská škola v Příbrami byla postavena dle smělého projektu Ing. Vladimíra Matějky v roce 1990 a následující rok se jako základní škola zřizovaná MěÚ Příbram otevřela prvním žákům. Nyní škola sdružuje mateřskou školu, základní školu, středoškolské lyceum, učňovské obory, školní jídelnu, školní družinu a školní klub. Jako jediná waldorfská škola v České republice zahrnuje celistvý systém vzdělávání od mateřské a základní školy až po střední stupeň vzdělávání. Díky velkému zájmu žáků deváté třídy vzniklo v roce 2000 waldorfské gymnázium, které se tak stalo logickou součástí celého systému. Zároveň s gymnáziem vznikl obor umělecký truhlář a krejčí. V současné době Waldorfská škola v Příbrami nabízí maturitní obor kombinované lyceum a učňovské obory umělecký truhlář, umělecký kovář a reprodukční grafik.

Jarmil Brynda a Lenka Šenková

Naše škola byla oslovena paní Martinou Kynčl Wittmayerovou, která působí v Nadačním fondu Waldorf. Případl na ni nelehký úkol, který trápí waldorfské školy v celé České republice, vytvořit statistiku, která bude dokumentovat život našich absolventů.

Na to konto komunikovala s našimi bývalými studenty a na základě této komunikace vznikl text, který si můžete přečíst v našich novinách.

Zuzana Angelová

OTÁZKY K PŘÍBĚHŮM

Adéla Šišková - Jsem absolventka Waldorfského lycea v Příbrami. Nyní studuji Pedagogickou fakultu v Plzni, obor učitelství pro 1.stupeň ZŠ. Studuji sice v Plzni, ale bydlím v Praze. Plzeň i Praha jsou mými srdcovými městy, ve kterých se cítím doma. Během studia pracuji v lesní školce a hlídám děti. Ve volném volném čase se věnuji sportu a pohybu. Ráda cestuji a užívám si život plnými doušky!

Jaký je váš pohled na waldorfskou školu z pohledu vzpomínek dítěte?

Na waldorfskou školu jsem nastoupila až v patnácti letech. Jsou to tedy spíše vzpomínky dospívajícího člověka. Můj pohled na waldorfskou školu je samozřejmě pozitivní. Díky kvalitním učitelům na škole jsem si uvědomila, čím se chci živit a jakým směrem bych chtěla, aby můj život směřoval.

Co vám WŠ přinesla?

Waldorfská škola mi přinesla spoustu krásných zážitků, zkušeností a hlavně řadu přátel. Z některých kantorů se po absolvování školy stali mí dobří přátelé. Díky tomu jsem stále s waldorfskou školou v kontaktu. Po maturitě jsem například jela s tehdejší 10.třídou (prvním ročníkem) na adaptační kurz do Chorvatska. To samé platí u akcí pořádaných školou, jako jsou Waldeny, jarmarky a maturitní plesy. Tam se vždy sejde skvělá skupina lidí, kterou tvoří absolventi a učitelé. Na tuto skupinu je vždy krásný pohled, protože z ní jde cítit lidské dobro. Za to jsem moc ráda! Přinesla mi do života také můj životní vzor. A to mojí třídní učitelku Zuzanu Angelovou, která pro nás byla a stále je velkou oporou a tím nejlepším průvodcem. Díky Waldorfu jsem si ale také zkusila práci na poli, hraní divadla a zeměměřičství. K těmto věcem bych se v životě asi jen tak nedostala. Za tyto zkušenosti jsem velice ráda.

Kam směřovaly vaše kroky po WŠ?

Vždy jsem chtěla být učitelkou a na waldorfu jsem k tomu měla velkou podporu. Po maturitě jsem se hlásila na Fakultu pedagogickou do Plzně na obor učitelství pro 1.stupeň. Tam jsem se úspěšně dostala a stále studuji. Momentálně jsem ve druhém ročníku.

Jaký byl přechod z WŠ na klasický systém vzdělávání?

Mohu posoudit přechod z klasického systému na WŠ. Pamatuji si, že začátek prvního ročníku na střední waldorfské škole mě doprovázelo spoustu změn. Na adaptační kurz jsme jeli do Nové Vsi nad Popelkou, kde jsme pracovali na poli,

v dílně a na zahradě. Také jsme si sami vařili. Pro mě byl tento kurz velkým překvapením a pamatuji si, že první dny pro mě jako pro adolescenta byly náročné. Ovšem tehle týden nás všechny velmi sblížil a odjížděli jsme nadšení. To samé mohu říci o výuce na WŠ. Během prvního ročníku jsem poněkud bojovala a na charakteristiku waldorfské školy si nemohla zvyknout. Po nějakém čase jsem se rozhodla, že přestoupím na střední pedagogickou školu. Tam jsem strávila dvě pololetí a vrátila se zpět na waldorf. Za zkoušku klasické střední školy jsem byla velice ráda, jelikož jsem zjistila, že tam má duše trpí. Byla jsem stále ve stresu a v napětí. Waldorfu jsem si potom velice vážila a uvědomovala jsem si kvality této školy.

Jestli a jak vás WŠ připravila na další vzdělávání, pracovní uplatnění a osobní (nepracovní) život?

Případně co jiného než WŠ vás ve zmíněných oblastech posouvalo? Jako student WŠ jsem si často stěžovala, že si z výuky neodnáším žádné vědomosti. Často jsem si stěžovala, že ve škole nic neděláme a je to pro mě ztráta času. Měla jsem představu, že jedině biflováním se vše naučím. Teď zpětně ale vím, co jsme se bez biflování naučili a co vše nám to přineslo. WŠ mě naučila komunikovat s lidmi, umět dělat kompromisy a nad věcmi přemýšlet. To je pro můj osobní život to nejdůležitější. Přestože na vysoké škole mi chybí znalosti z oblastí matematiky a jiných předmětů, myslím si, že pokud člověk chce, dokáže vše dohnat sám a věci se doučit.

Jaká je vaše oblast působení dnes? Máte pocit, že vás k vašemu oboru nasměrovala WŠ?

Během studia pracuji v lesní školce a hlídám děti. Jak jsem již zmínila, již od dětství jsem chtěla být paní učitelkou. Waldorfskou školu v Příbrami tvoří základní i střední škola. Paní učitelky jak ze střední, tak i ze základní školy mi nabídly, že po vystudování vysoké školy zde budu moci učit. To bylo a stále je pro mě velkou motivací. Díky podpoře a důvěře učitelů mě určitě waldorfská škola nasměrovala k dalšímu studiu.

Jak vidíte WŠ z pohledu dospělého?

Vidím ji v dobrém světle. Waldorfská škola je pro mě ideálním místem pro vzdělávání. Co se mi na waldorfské škole velmi líbí je prostředí školy. Jsou to většinou krásné, útulné a vřelé prostory. Waldorfská škola v Příbrami ve mně vždy vzbuzovala klid a cítila jsem se tam dobře. Musím říct, že takové místo mi chybí. Pamatuji si, že ve čtvrtém ročníku jsme ve škole i přespávali. To na klasické škole bych asi nezažila. Na čas, který jsem na WŠ strávila vzpomínám s láskou. Také jsem si nyní vzpomněla, jak jsem se ve třetím ročníku rozhodla nad cestou do Etiopie. Moje třídní učitelka Zuzana Angelová mi tehdy řekla, ať se seberu a jedu. V cestování nás velmi podporovala a díky ní, jsem se do té Etiopie opravdu podívala.

Co si myslíte o waldorfské pedagogice obecně?

Jsem její fanoušek.. Jak jsem zmínila v předešlé odpovědi, tak je pro mě waldorfská škola ideálním místem pro vzdělávání. Celý proces vzdělávání ale záleží hlavně na učiteli a žákovi. Učitel musí být dobrým průvodcem a hlavně také člověkem. To se na tom celém procesu vzdělávání odráží. S charakteristikou waldorfské pedagogiky naprosto souzním a chci se jí věnovat. Jsem vděčná, že jsem měla příležitost na Waldorfském lyceu v Příbrami studovat.

CO DĚLAT, ABY SE ČLOVĚK NEZBLÁZNIL Z KORONAVIRU?

Tento bacil nám dost pozměnil život. Ze dne na den jsme odešli do ilegality, dennodenně zastrašování a masírování médií: nevycházet, nestýkat se, nekamarádít se, obléci se do igelitu a bát se, že nás to potká a pak určitě umřeme.

Situace těžká až nezvládnutelná pro zkušené a otrávané bardy. Pro studenty waldorfského lycea někdy boj o přežití. Sama jsem byla strachy bez sebe, tak abych se nezbláznila, telefonovala jsem svým světebným ovečkám a dělala telefonické legrácky a do učeben dávala úkoly, které by mohly být nápomocny tomu, aby se z problémů mohly vypsát. Taková ohlédnutí za životem dělám celkem pravidelně a za ta léta vím, že to pomáhá. A tak jsme psali básničky, stýkali se s pomyslnými lidmi, pomáhali na dálku, tvořili charitativní projekty, malovali obrázky, snili.

Je doba po koronaviru nebo mezičas, nevím. Ale už se zase stýkáme, podáváme si ruce, objímáme se koruně navzdory. A jsme jiní. Cítím, že se mi vrátili zcela jiní lidé, než jací před třemi měsíci s ucháním vítali náhlé prázdniny. Dokonce vychází nové číslo našeho školního časopisu. Hurá. Už ale nikdy nebudeme stejní. Ať si to uvědomujeme nebo ne, ať si to připouštíme nebo ne, všechno je a bude jinak. A já věřím, že bude lépe. Jen jedno už nebude – naši maturanti. Než jsme se stačili všichni vrátit, odešli: složili maturitní zkoušku dospělosti a vyrazili dobývat svět. Držme jim palce a následující básničky, které vznikly jako reakce na koronavirové prázdniny, berme jako vzpomínku.

Iveta Machutová

V tomto příběhu bych vám rád představil, jak trávím svůj běžný den. Karanténa má své dobré i špatné strany, abych přímo jmenoval nějaké plusy, tak např. se probouzím na oběd, což je pro mě velice příjemná zpráva. Sotva otevřu oči a už řvou, že oběd je na stole. Pak přichází situace, kdy se extrémně přejím, a proto si musím jít lehnout znovu, aby mi nebylo špatně. Takto ležím pár dalších hodin, které si většinou krátím koukáním na filmy či projížděním sociálních sítí či plněním úkolů do školy. Mé velice lenošivé povaze to vůbec nevádí, nevidím to však, že to vydržím už moc dlouho. Kila se ženou nahoru, ani je nestíhám počítat. A teď nějaké ty mínusy. Zkrátka mě štve, že nemohu ven a vídat se s lidmi, s kterými bych chtěl, a mé hobby se provozuje v uzavřených sportovních areálech, takže mám smůlu. Jediné, co mi zbývá, je čekat a doufat, že tato situace vydrží do 1.6.2020. Jinak si myslím, že tato situace pro mě nebude moc dobrá. Bůh ví, jak to dopadne.

Antonín Hubený

JÁ A KORONA?

Já to mám ještě dobrý, že mám doma ty kytary, jinak by mi asi hráblo... Když se vzbudím ve 13 hodin, tak posnídám a hned vím, co budu dělat. Vezmu si čaj do pokoje a cvičím na baskytaru, pustím si písničky a hraju s nimi, nebo cvičím úkoly, co jsem dostal od učitele v ZUŠ. Takže aspoň, že mám tuhle zábavu. Hodně taky využívám přírody, luk a polí okolo Hájů, takže se chodím navečer hodně procházet. Docela mě mrzí, že se nemůžu vídat s kamarády a mám omezený přístup k přítelkyni. Bohužel pro koronu jsem bez koruny, protože nám zrušili koncerty, a když jsem chtěl vozit auta, abych si přivydělal na to živobytí, tak zavřeli i hranice... Aspoň, že jsem doma s rodinou – občas super, občas ne tak super. Ale!

Až se zlepší počasí, tak chci začít sportovat a jezdit na kole, abych získal nějakou fyziku.

Paničelko, hlavně to s rodinou přečkejte ve zdraví a doufám, že se brzo uvidíme, myslím na vás a pozdravujte Matěje. :)

Richard Jozefy

Úkol na přemýšlení dostali samozřejmě i učňové. Letos končí a kvůli koronaviru jsme neměli ani příležitost se s nimi pořádně rozloučit, sdílet s nimi závěrečné praktické zkoušky. Ale oni vědí, že na ně myslíme a držíme jim palce. A na rozloučení ještě dojde. Srdečně na něj zveme.

Iveta Machutová

A teď ke zmíněnému úkolu: Odcházíš z naší školy. Zamysli se a napiš plusy a mínusy Waldorfu. A zde jsou jejich odpovědi:

Matěj Kaňka

Stýskat:

Tak určitě se mi bude stýskat po spolužácích.

Dále po praxích, které jsem si neuvěřitelně užíval

Samozřejmě po učitelích

Pak dále po systému školy, který byl takový volný

A samozřejmě po nejlepší třídni učitelce, kterou jsem mohl dostat

Nebude mi vůbec chybět:

Tak to je těžké říct, na tu školu jsem šel, protože se mi líbila a chtěl jsem na ní vystudovat, takže říct, co mi chybět nebude, je dost těžké, ale asi čeho se zbavím rád, je chaos, který na škole občas panoval kvůli všem možným hloupostem.

Matěj Dvořák

Tak já asi úplně nekončím...

Rozhodně mi bude chybět naše truhlářská parta.

Budou mi chybět naše srandy s mistrem, jako například schovka ve středu...

Budou mi chybět školní výlety. Protože občas se fakt povedly.

Rozhodně mi budou taky chybět naše závody s mistrem na oběd...

Rád se zbavím, pokud se vše povede, každodenní docházky do školy.

Rád se dočasně zbavím obavy z dokončení ročníku...

Opravdu rád se zbavím výtvarky. Nic proti učitelce, ale pro mě absolutně zbytečný předmět. Můj názor.

Bude mi chybět naše scházení se po škole a pomlouvání učitelů ;)

A budete mi samozřejmě chybět Vy, která umí každého vytáhnout z bryndy...

Michal Zajíc

Z Waldorfu mi budou chybět spolužáci, zvláště Vašek.

Budou mi chybět i někteří dobří učitelé.

Budou mi chybět naše společné výlety.

Krásné zážitky mám z chmelové brigády a lyžařského zájezdu.

Rád se zbavím toho pocitu, že jsem zase zapomněl úkol nebo že něco neumím.

Některé předměty nebyly mým koníčkem.

Také mi nebylo příjemné veřejné vystupování, protože jsem trémista.

Vůbec mi nebude chybět ranní vstávání na praxi.

Matouš Nikl

Z Waldorfu neodcházím, tak mi nic chybět nebude, ale kdybych odcházel, tak by mi chyběl určitě kolektiv, třída a nejvíce samozřejmě Vy ☺.

Josef Soukup

+

Po komunitě mých spolužáků jak U, tak i L.

Po krásné domluvě s učiteli.

Rozhodně po vás.

-

Rozhodne po domácích úkolech.

Po našem milém mistrovi Antonovi.

Po školních počítačích.

Jan Sůsa

Po čem se mi nebude stýskat?

Po nepořádku na dílnách.

Po chaosu, který na škole často panoval.

Po zneužívání našich sil na pracích, které už by mohly dělat nižší ročníky

Po zákazu telefonu o přestávkách.

Po častých změnách učitelů.

Po čem se mi stýskat bude?

Po skvělém vztahu mezi vámi a třídou jako kolektivem.

Po panu mistru Bryndovi a jeho skvělému vztahu k nám truhlářským učňům, podle jeho slov jsme jedna z mála tříd, se kterou se takto sžil.

Po některých učitelích, ať už minulých nebo stávajících.

Oproti jiným školám určitě po možnosti diskuze mezi učitelem a žákem.

Je vcelku těžké psát o něčem, co jsem zatím "neztratil", myslím, že všechny ty hezké vzpomínky se ukáží až po dostudování.

KONČÍM S WALDORFEM?!

12. třída - odjezd na sportovní praktikum

DIGITÁLNÍ WORKSHOP

Galerie Františka Drtikola v Příbrami chce pomocí moderních technologií oslovit mladou generaci. S nápadem vytvořit místo pro digitální zážitky přišel nový ředitel galerie Jan Freiberg hned na začátku svého působení v lednu roku 2020. V únoru vznikla pracovní skupina lektorů ve slož-

ení **Jan Freiberg** – ředitel galerie, v minulosti se podílel na vzniku několika uměleckých děl ve virtuální realitě, **Vojtěch Rada** – architekt, sochař a virtuální umělec, **Petra Peštová** – učitelka výtvarného oboru v ZUŠ Příbram 1, nám. T. G. M. 155 a ZUŠ Jakuba Jana Ryby v Rožmitále pod Třemšínem (pobočka Milín) a **Lenka Šenková** – učitelka odborných předmě-

tů oboru reprodukční grafiky na Waldorfské škole v Příbrami. Ke spolupráci byli vybráni žáci obou ZUŠ a Waldorfské školy. Cílem se do projektu zapojilo 7 žáků. Než se pracovní skupina stihla sejít osobně, zasáhla do celého procesu vláda ČR s uzavřením škol a následným vyhlášením nouzového stavu. Vznikl digitální workshop, jeho práci zde představujeme.

GEOMETRICKÉ OBJEKTY A STAVEBNÍ PRVKY

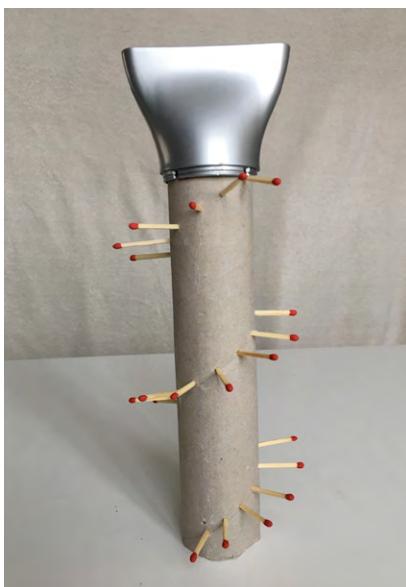

Studenti a studentky mají v rámci digitálního workshopu vytvořit designovou VR hru a drobné herní prvky na pomezí digitálního a reálného světa. Prvním úkolem bylo ukázat dětem, že hranice mezi reálným a digitálním je

reálnější než vypadá. Zadání a průběh práce na projektu má studentům pomoci pochopit vztah mezi architekturou a virtuální realitou. Cílem workshopu je vytvořit v galerii stavbu o rozměrech zhruba 3x3 m. Tento prostor bude snímán a bude se v něm odehrávat hra. Jeden ze studentů bude uvnitř, bude mít brýle pro virtuální realitu. Ostatní budou vně prostoru a člověka s brýlemi budou moci pozorovat ze stupínek přes stěnu objektu. Virtuální svět, ve kterém se bude pohybovat uvidí na obrazovkách. Studenti mohou ovlivnit, jak tento svět bude vypadat a co budou moci zažívat. Jak bude možné zvnějšku pomáhat tomu, kdo bude uvnitř.

Ve 3D grafice jde vše maximálně zvětšovat a do objektů vstupovat... či zmenšovat... Studenti měli doma z běžně dostupných materiálů tvořit objekty, které se stanou stavebními prvky virtuální reality. Jednotlivé prvky mají být snadno přenositelné do digitální podoby, mají mít exaktní geometrický tvar. Vznikly zajímavé objekty a nápady. Fotky výstupů byly nahrávány do zřízené google učebny. Vznikly schody, věže, bludiště, stavby...

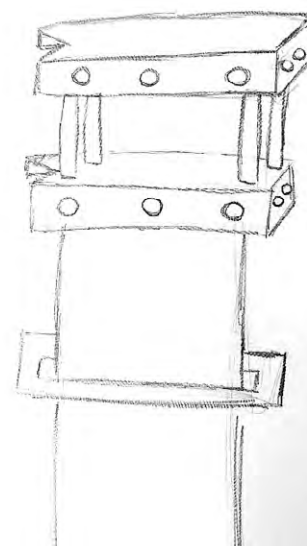
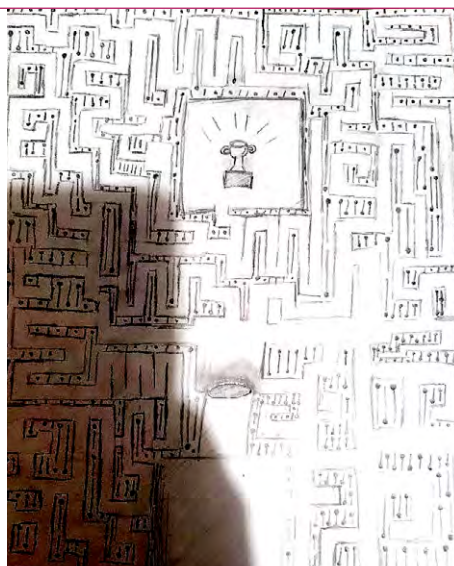
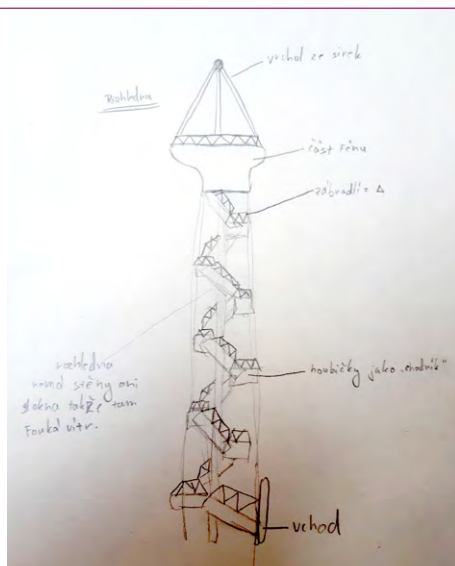
VLASTNOSTI VIRTUÁLNÍ HMOTY

Ze stavebních prvků se již může tvořit nový svět. Kde budou dveře? Kde okna? Jsou vůbec potřeba? Jak fungují materiály ve virtuálním prostředí? Je dřevo tvrdé a houba měkká? Dají se vlastnosti hmoty proměnit a využít jinak? Další online setkání se studenty přineslo mno-

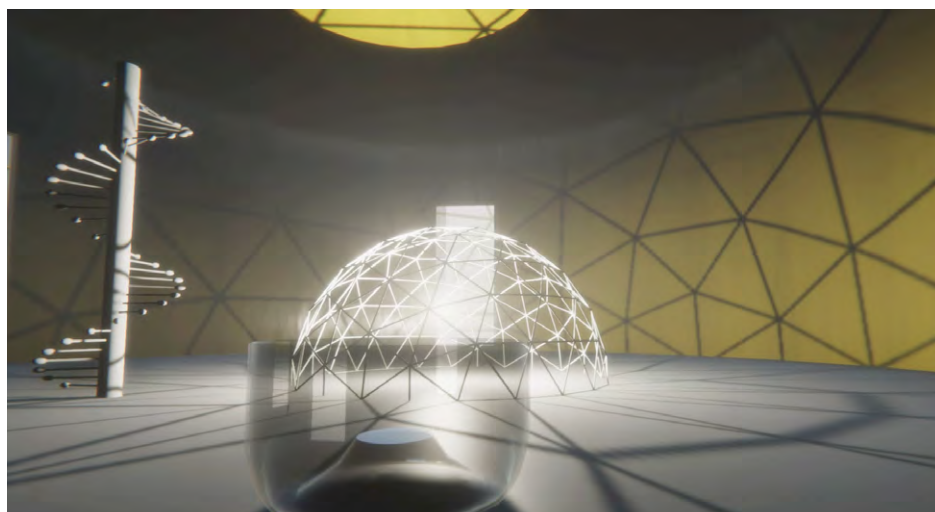
ho otázek. Novým úkolem pro VR bylo propojit myšlenky napříč skupinou. Při online setkání každý student popsal svůj projekt a mohl také zareagovat na nápady ostatních. Nově se měli studenti pokusit svůj nový objekt nakreslit, ale již propracovaněji. Měli myslet na stavbu

v prostoru, vymodelovat ji z nového materiálu. Zamýšleli se nad tím, pokud by se objekt stal reálnou stavbou, kde by mohl mít dveře a okna – nebo něco, kudy by se do něj vstupovalo – nějaké otvory, kudy by se dalo vyhlížet ven? Jaký povrch by mohla stavba mít?

ZRODIL SE NOVÝ DIGITÁLNÍ SVĚT

Nový 3D prostor vytvořený architektem V. Radou vychází ze základních stavebních prvků, které navrhli studenti během online workshopu. Pro studenty i učitele bylo hodně motivující pracovat s profesionálem v oboru.

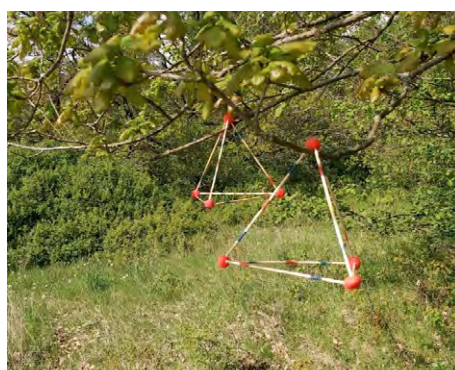

NAVRÁCENÍ STAVBY PŘÍRODĚ A SETKÁNÍ V GALERII

Další online úkol propojit digitální prvky s analogovou předlohou vrátil účastníky workshopu na začátek a poslal je ven do přírody. Znovu se zamýšleli nad propojením architektury geometrických tvarů s přírodními prvky. Sbírali kameny, větve a šišky, stavěli, skládali a tvořili pravidelné tvary z nepravidelných.

V červnu proběhlo setkání všech zúčastněných v galerii. Všichni se mohli po třech měsících poznat osobně. Pracovalo se ve skupinách. Vymýšlel se příběh hry a stavěl se model hry z polystyrenu. Virtuální herna v galerii by měla být v září 2020 otevřena veřejnosti.

Lenka Šenková a Petra Peštová

QUARANTÄNE-BÄCKEREI

vom Herrn Samuel Weise, Deutschlehrer an der Oberstufe

Während der Quarantäne hatten die Schüler der 11. und 12. Klassen des Lyzeums unserer Waldorfschule Freiberg in Böhmen (Příbram) eine besondere Aufgabe. Sie mussten einen Gugelhupf nach einem deutschen Rezept backen.

Die fleißigen Schüler zeigten sich der Situation gewachsen. Jeder buk einen Gugelhupf und schickte dem Lehrer ein Foto davon.

Einer Schülerin aus der 11. Klasse mit diätetischen Einschränkungen, Veronika Siegllová, wurde eine Sonderaufgabe gegeben. Sie durfte sich irgend eine Speise auswählen, die sie selbst essen darf, und das Rezept ins Deutsche übersetzen.

Ein Paar Schüler aus der 12. Klasse, Kryštof Helebrant und Sofije Sbouli, hatten die Zutaten nicht, das Gugelhupf zu backen, also sie entschieden sich einen Käsekuchen zu machen und ein Lehrvideo des Prozesses zu drehen. Dieses Video war nicht nur lehrreich, sondern auch richtig witzig!

Die Folgen der Aufgabe waren auf jeden Fall lobenswert, und die Familien der Schüler freuten sich bestimmt auch, etwas süßes in der bitteren Zeit der Ausgangssperre zu haben.

Im Anhang finden Sie das Rezept, damit Sie das Gugelhupf auch ausprobieren können.

Guten Appetit!

Samuel Weise

GUGELHUPF

Zutaten:

250	gram	Butter (weich)
320	gram	Zucker
1	Päckchen	Vanillezucker
5	Stücke	Eier
500	gram	Mehl
1	Päckchen	Backpulver
100	ml	Milch
1	Esstöffel	Öl für die Form

Zubereitung:

Für das Gugelhupf Grundrezept müssen sie die Form mit etwas Öl austreichen und das Backrohr auf 180 Grad vorheizen.

Butter, Zucker und Vanillezucker in einer Schüssel schaumig schlagen. Die Eier einrühren. Mehl mit Backpulver mischen und abwechselnd mit der Milch unterrühren.

Teig in die Form füllen und etwa 60 Minuten backen.

Den fertigen und ausgekühlten Gugelhupf mit Staubzucker bestreuen.

Typ:

Das Backrohr während der Backzeit nicht öffnen, damit der Kuchen nicht zusammenfällt und speckig wird.

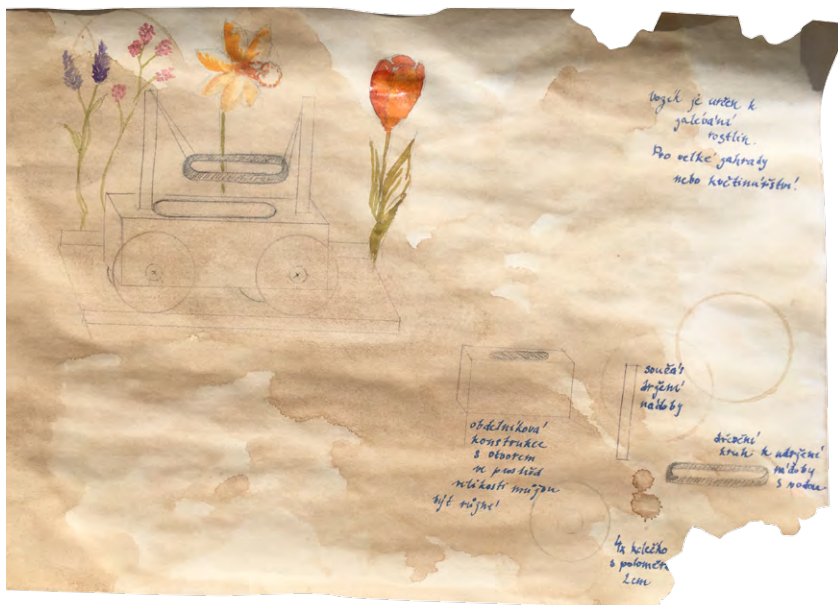
V PRŮBĚHU KORONAVIROVÉ EPIDEMIE DOSTALI ŽÁCI Z 11L VELMI RENESANČNÍ ÚKOL

Měli vymyslet jakýkoli “vynález”, který pak zpracovali (a někteří i realizovali) na vlastnoručně vyrobený “starý” papír. Niž si můžete přečíst zadání, které jsem studentům zaslala.

Milí studenti, teď jsem viděla zajímavý dokument o Leonardu da Vincim. Je na ČT

online, zde je link <https://www.ceskatelevize.cz/porady/12854276645-leonardo-da-vinci-vsestranny-umelec/21938775786/> Je pravda, že jde o téma, které předbíhá tématům zadaných úkolů. Víme ale, že Leonardo je renesanční umělec. Renesanci vymezujeme již od 14. století, tedy vy-

chází do období, které máme takto “zdálky” probrat. Leonardo nebyl jen malíř, ale také velmi vizionářský člověk a konstruktér mnohých vynálezů. Dokument ale říká, že ne všechny vynálezy z dílny mistra, byly funkční. Mám pro vás úkol. Po zhlédnutí dokumentu vymyslete “stroj” nebo nějakou inovaci, která by pomohla současné společnosti. Mělo by jít o “skutečný” předmět, který má své míry a parametry, může se pohybovat:),.... Stejně jako Leonardo nakreslete skici, které budou pozorovateli sloužit jako návod k sestavení vašeho stroje. Pokuste se, aby vaše skici měly podobný charakter a ráz jako Leonardova díla. Zde vám dávám link na to, jak z nového papíru vyrobit starý (<https://cz.pinterest.com/pin/453456256200716892/>)>jde o link z Pinterestu, pokud se vám nezobrazí, naleznete právě tam. To je část, kterou uděláte všichni (zkrátka nechci nový papír:) Konstrukce je čistě na vaší kreativité. Budu se moc těšit na vaše práce. Třeba objevíte něco, po čem současný svět prahne:)))

Konstrukce vozíku pro zalévání rostlin – Apolena Žáková

Úspěšný den vám všem Zuzana

RENEŠANČNÍ ÚKOL

DA VINCIHO VYNÁLEZ

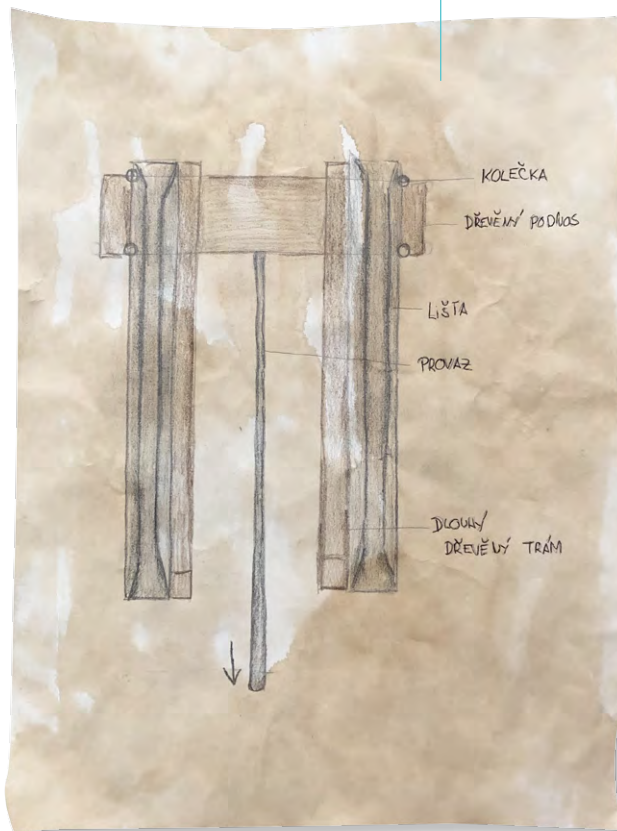
Rozhodla jsem se tento úkol chytit za pačesy a zkusit ho udělat nejen pro Vás, ale i někomu pomoci. Moje teta, která žije v Německu, potřebovala i přes tuto nepříjemnou situaci i nadále vydělat a však v její práci přichází do styku s lidmi, jelikož jim vydává jídlo. V Německu bohužel není možné vydávat jídlo z ruky do ruky, kvůli koronaviru. Proto jsme potřebovali vyřešit problém toho, jak by mohla vydávat i nadále jídlo svým zákazníkům.

Spojily jsme síly a nakonec jsme vymyslely stroj, který vidíte nejen na náčrtu, ale i ve skutečné podobě. A jak vlastně funguje? Je to poměrně jednoduché máte zde stranu, aneb místo, kde teta vydává jídlo

a naproti tomu asi o metr je další stůl, přes ten se natáhly dva dřevěné trámy a na každém z nich se položily dvě lišty, které následně budou fungovat jako koleje. Poté se vzal dřevěný podnos, na který se namontovala dřevěná kolečka, jež budou jezdit přes lištu. K podnosu se ještě namontoval provaz, za který když zatáhnete k sobě, podnos i s jídlem k Vám přijede, a tak to funguje i na druhou stranu.

Naše komunikace probíhala na dálku, přesněji na druhý konec Německa, blíže k Holandsku, tak i přesto se zadařilo. Teta může i nadále pracovat, aniž by přišla do kontaktu s lidmi a lidé si opět mohou pochutnávat na svých dobrotách.

Veronika Siegllová

CHILI JE TALENTOVANÁ KUCHARKA, ZPĚVAČKA, TANEČNICE A HRÁČKA AMERICKÉHO FOTBALU.

Můžete ji znát z pořadu MasterChef Česko, ve kterém se probojovala do Top 10. Jakožto Vietnamka se zde v Příbrami musela potýkat se spoustou nepříjemných situací. Ovšem dnes patří mezi nejúspěšnější kuchaře a kuchařky v celé České republice. Chili ráda boří hranice jak v kuchyni, tak i v osobním životě. Klasické recepty uznává, ale nechce jimi být omezená, a proto do nich vkládá kus své kreativity. Rodiče rebelské Chili chtěli mít poslušnou holčičku, která sedí vedle rýžovaru, ale jak sama říká: “Mám na to moc velký bicák”. Z malé stydlivé holčičky je však dnes sympatická a sebevědomá žena, která se občasnými rasistickými poznámkami nedá rozhodit a za své negativní zkušenosti v dětství je dnes ráda.

TEXT: ELIŠKA RŮŽIČKOVÁ

Od kolika let žijete v České republice?

V Čechách žiju od čtyř let, takže už je to opravdu nějaký ten pátek. Přestěhovala jsem se sem v devadesátém pátém roce.

Na jaké škole jste studovala?

Základní školu jsem studovala na 7. základní škole a pak jsem přestoupila na Jiráskovy sady. Střední školu jsem studovala na Gymnáziu Jana A. Komenského.

Zažila jste na základní nebo střední škole šikanu?

První šikanu jsem zažila, už když jsem chodila do školky, protože jsem neuměla vůbec česky a ten proces integrace byl docela náročný. Chtěla jsem si hrát se všema dětma na sídlišti. Ale já tomu rozumím, protože tehdy bylo strašně málo cizinců v Příbrami, takže pro děti bylo docela těžký vzít mezi sebe někoho, kdo vypadal na první pohled tak moc odlišně. Lidí se vždycky bojí toho, co neznají. Takže se šikanou jsem se potýkala ve školce, pak na základní škole na prvním stupni, než jsem se naučila kung-fu... Né, kecám (smích). Ale než jsem se naučila tak nějak bránit, protože můj táta vyučoval bojový umění, a já si pamatuju, jak jsem jednou domů přiběhla úplně ubrečená právě kvůli tomu, že mě šikanovaly nějaký děcka, a říkala jsem tátovi: “Tati, tati musíš mě naučit se bránit. Musíš mě naučit tady nějaký hmaty, abych se mohla ubránit”. Takže si myslím, že to trvalo ještě na základní škole, ale jinak pak už moc ne. Samozřejmě občas nějaký rasistický komentář, ale taková ta šikana byla opravdu na tom prvním stupni na základní škole.

Jak celkově okolí vnímalo vaši odlišnost?

Tak lidí občas koukají zvláštně. Když naši měli v Příbrami krámek, kde prodávali oblečení a domácí potřeby, tak samozřejmě se stávalo to, že když občas přicházeli lidé, tak automaticky začali tykat s máma rodičema. Pokaždý, když jsem někam vešla, tak prostě jsem už samozřejmě byla na první pohled jiná, takže jsem strhávala na sebe pozornost a pamatuju si, že v těch prvních letech to pro mě bylo, že jsem se styděla. Strašně moc jsem se styděla chodit na ulici nebo do restaurací, a dokonce jsem se styděla jezdit i autobusem, že jsem fakt nebyla schopná jezdit MHD. Takže v tomhle to bylo těžký, no ale samozřejmě si na to pak člověk zvykne.

Co vám pomohlo se s tím vyrovnat?

Já si myslím, že vždycky to je prostě zvyk. Když přijde člověk do nového prostředí, tak samozřejmě ty začátky, kdy se ještě rozkoukává a všechno je jiný, jsou těžký. A obzvlášť když prostě ho lidé takhle občas odsoudí na základě toho, jak vypadá, tak to není vůbec jednoduchý. Ale myslím si, že mě to nakoplo právě k tomu, abych vždycky jako dokázala, že ve mně něco je, takže jsem se snažila to nějak vykompenzovat třeba výsledky ve škole nebo sportovníma aktivitama. Takže to mi asi pomohlo se s tím vyrovnat. A pak taky asi nějaká sebedůvěra v sama sebe, že ať už se stane cokoliv, tak budu v pohodě, že prostě možná vypadám nějak, ale něco reálně umím.

Cítila jste se někdy méněcenná?

Spíš jsem se cítila ukřivděná, protože jsem neměla pocit, že bych byla něco míň, ale přesto se mnou někteří zacházeli, jako kdybych byla něco míň, aniž by mě vůbec znali. Takže méněcenná ne, ale ukřivděná jo.

Měla jste někdy problém se sebeláskou?

Úplně upřímně si myslím, že to není jenom problém, který jsem měla, ale je to prostě furt problém, který mám a který budu řešit asi celý život a samozřejmě na tom strašně pracuju, aby to bylo lepší. Ale je to prostě proces, ale musím se přiznat, že to není vůbec jednoduchý a obzvlášť ne, když všeobecně jsem strašně sebekritická. Mám obrovský nároky nejenom na sebe, ale často i od svého okolí, takže je to problém, se kterým se stále potýkám. Ale snažím se ho řešit aktivně.

Zkoušela jsi v mládí jakékoliv omamné látky?

Já jsem vyrůstala v strašně přísném prostředí. Moje rodiče kladli důraz na známky a nikdy mě moc nikam nepouštěli. A na takový ty párty a diskotéky, kam vždycky kamarádi jezdili v pátek večer, jsem nemohla. A když už jsem teda někam jela, tak jsem musela být už v deset večer doma, takže já jsem k tomu neměla žádný přístup, a hlavně mi bylo hodně vštěpovaný to, že všechny drogy a omamné látky jsou strašně špatný. Že prostě skončíš někde jako nějaká smažka a že to je blbost. A teď v dospělosti, kdy už se zajímám o tady ty věci, tak mě hrozně zajímají psychedelika, protože psychedelika se používaly tisíce let. Teď jsou instituce, kde se používají psychedelika k léčbě různých klinických depresí a jsou na to strašně zajímavé publikace, takže naopak si myslím, že v tomhle věku, kdy už to mám trochu srovnaný v hlavě, tak jsem otevřená třeba tady těm drogám, ale jinak samozřejmě před osmnáctým rokem nic.

Máte spíš pozitivní nebo negativní vzpomínky na školu?

Kdybych to rozdělila na etapy, tak třeba na základní školu mám spíš smutnější vzpomínky. Samozřejmě i ty dobrý, ale ty smutnější jsou dominantní, protože jsou silnější, ale to nemusí nutně znamenat, že by těch smutnějších momentů bylo víc. A to spíš asi kvůli tomu, že jsem se cítila tak nějak strašně osaměle během základní školy. Myslím si, že jsem nikdy nebyla úplně nejpopulárnější, možná ani na střední škole, a částečně jsem si to zavinila i sama, protože jsem byla strašně urputná v tom, všem dokázat, že jsem strašně dobrá. Všechno to bylo jenom o výsledcích. Pokud

Foto: Eliška Růžičková

nebyly dobré známky, pokud jsem nevyhrávala v soutěžích, tak jsem měla pocit, že jsem strašně zklamala rodiče. A mrzí mě, že jsem si to víc neužila, že jsem nedělala takový ty blbosti, co vyvádějí náctiletý a nezažila jsem si takovou tu zdravou formu rebelství proti rodičům. A říkám, nebyla jsem tím pádem ani moc populární. Takže to bylo spíš takový smutnější období. Teď už jsem za to vděčná, protože už vím líp a poučila jsem se, trůfám si říct, alespoň z nějakých chyb. Ale spíš jsou to ty negativní vzpomínky.

Věděla jste už od malička, že chcete být kuchařkou?

Vlastně vůbec. Nikdy by mě nenapadlo, že ze mě bude kuchařka. Bavilo mě vaření už od malička, to je pravda, protože mně vždycky strašně chutnalo jídlo, takže si myslím, že vášně pramení z mojí vášně k jídlu. Moje první slovo možná nebylo ani táta ani máma, ale ještě. Takže mě to bavilo, ale nikdy mě nenapadlo, že bych se tím mohla živit, protože rodiče by ze mě chtěli mít právničku, doktorku nebo prostě někoho takového, co je všeobecně považované společností

za prestižní povolání. A kuchař úplně na první pohled takovouhle konotaci nemá, takže už jenom z tohoto ohledu by mě nikdy nenapadlo, že se tím někdy budu živit, protože ta možnost tam vlastně vůbec nebyla.

Vnímáte nějaký rozdíl mezi mládeží dnes a před deseti lety?

Je to strašně těžký takhle bagatelizovat. Určitě jsou teď radikální možnosti. Když si vezmu, jaký to bylo, když byli moji rodiče mladí, a nebo jaký možnosti jsem měla já, když jsem

byla malá a jaký možnosti máte vy, tak to prostředí je úplně jiný. Nárůst sociálních medií samozřejmě taky výrazně ovlivňuje nějakou spokojenost, nějaký přemýšlení, nějaký chování. Myslím, že teď daleko méně lidí čte, protože ta forma zábavy je úplně jiná. Všechno je mnohem rychlejší. Někáká gratifikace musí být hned, protože člověk je mnohem méně trpělivý. Naši rodiče třeba byli zvyklí na to, že když něco chceš, tak musíš pro to prostě pracovat roky a roky. Teď už to tak není, teď chce člověk všechno hned. Ale myslím si, že ty problémy, který řešili moji rodiče, nebo který jsem řešila já jako teenager a který řeší teenageři teď, jsou úplně stejné. Existenční problémy, problémy identity, nějaká forma rebelství a hledání se sama sebe. Tak tyhle problémy si myslím, že jsou identický, jsou úplně stejné, akorát jsou zase vzaný do trošku jiného prostředí.

Co jste si ze školy vzala do života?

Tak samozřejmě když dám stranou všechny poznatky a vědomosti, který mi předali moji učitelé, tak asi pro mě nejvíce takový ty věci, který ve mně zůstávají, jsou věci do života než ty vědomostní. To zapomeň stejně 90%. Z matiky si nepamatuju nic, ale vždycky si pamatuju nějaký moudra nebo nějaký principy, co mi předávali učitelé, že prostě šli vzorem. Doteď si třeba pamatuju na slova, co říkala moje češtinářka, nějaký přístup k životu a filosofie. To si vždycky pamatuješ nejvíce. Učitelé mi imponují dodnes tím, jaký byli především lidi než tím, co vyučovali během svých hodin. Takže spíš nějaká pokora a to, že děláš věci, který tě prostě musí bavit, protože když tě to nebaví a děláš to jenom kvůli tomu výsledku, tak to prostě nikdy nedopadne dobře. Když děláš věci, který jsou správný, tak to prostě máš udělat a nemáš řešit, jaký to bude mít následky.

Stala se vám v životě nějaká špatná zkušenost, za kterou jste ráda?

Asi upřímně řečeno jsem ráda skoro za každou špatnou zkušenost, protože si myslím, že špatný zkušenosti nikdy nejsou opakem úspěchu, jak si mnozí myslí. Ale prostě je to součástí, protože každý selhání já nepovažuju, že to je opak, ale že to je skoro někdy potřeba k tomu, aby člověk rostl, aby se zlepšoval, aby si taky zachoval nějakou pokoru a aby stál trošku při zemi. Takže určitě. Třeba zrovna ta šikana a všechny ty negativní zkušenosti, který jsem zažila třeba během svého dětství. I to, že naši byli třeba někdy zbytečně přísný a tehdy mi to přišlo hrozně nefér, ale teď jsem za to vděčná, protože mě to taky naučilo nějaký houževnatosti, nějaký disciplíně. A teď prostě

vím, že můj přístup tehdy, kdy to byla nějaká urputnost a výhra za každou cenu přes mrtvoly, taky nebyla dobrá. Takže jsem ráda, že teď, když mám možnost si plnit sny a mám teď ty příležitosti, který mi přinesla soutěž, tak jsem ráda, že jsem si prošla tím vším a nejsem tak urputná a nemám ten stejný přístup, který jsem měla kdysi, protože teď myslím, že by mi to fakt zlomilo vaz.

Berete si osobně aktuální situaci, která se teď děje ve světě?

Je to strašně těžký si brát osobně problémy, které se dějí ve světě, protože kdyby si člověk měl brát osobně všechno, co se děje ve světě, tak asi nikdy nevyleze z domu a bude neustále smutný nebo nadávat na úplně všechny ve svém okolí. Já si myslím, že to, co se děje, tak neříkám, že to není problém, neříkám, že to není něco, co bychom neměli řešit, ale já prostě furt zastávám to, že člověk by měl primárně řešit, který opravdu může ovlivnit. A já si myslím, že ta moje cesta, jak bojovat prostě rasismu je dokázat lidem, že jsme si všichni rovni, ať už vypadáme tak, jak vypadáme. Abych reprezentovala nejlíp sama sebe nebo nějakou svojí komunitu, protože to jsou věci, který já můžu ovlivnit. Přijde mi, že to, co se děje, je přirozená reakce, protože když je nějaká menšina dlouho utlačovaná, tak už je jenom otázka času, než přijde nějaká takováhle vlna resistance a odporu. Jestli si to беру osobně? Tak to asi ne, protože prostě vím, že rasismus tady je a je všude. Není jenom v Americe, ale je i tady v Čechách. Ale primárně se prostě soustředím na problémy, které já reálně můžu ovlivnit a za které já můžu bojovat, a to je třeba něco, co je tady. Třeba i v rámci soutěže, taky čtu nějaký rasistický komentáře, třeba "Co dělá Vietnamka v český soutěži" nebo, že mám táhnout zpátky do Vietnamu a otevřít si bistro v Sapě, a takovýhle věci. A dokonce i tady ty věci, které jsou opravdu mířeny osobně se snažím nebrat si osobně, protože myslím, že když je někdo tak nastavený a má ten mindset, že chce nesnášet lidi, tak ten jeho názor prostě nezměním a nemá cenu se soustředit na tohle. Já se můžu soustředit jenom na to, abych byla tím nejlepším člověkem, kterým můžu být a abych se na konci dne koukla na sebe do zrcadla a cítila se oukej a abych mohla být pyšná sama na sebe.

Myslíte si, že se situace v České republice zlepšila, co se týče rasové odlišnosti a jejího přijímání?

Já si myslím, že určitě. Já nemám nikoho v okolí, ani z mladších lidí, který by mi řekli,

že s potýkají se šikanou nebo, že by ten rasismus byl fakt nějaký obrovský problém. Mám pocit, naopak že teď mít třeba vietnamského spolužáka už není zdaleka taková exotika, a že to není nic tak vyjímečného. A je to přesně daný taky tím, že už to není nic tak hrozně neznámého. Pokaždé, když přijde něco neznámého, tak lidi se bojí, protože to neznají. V momentě, kdy ta frekvence je vyšší, to množství je vyšší, tak samozřejmě pak i ty lidi si na to zvyknou. Takže si myslím, že se to určitě zlepšilo a zlepšilo se to, troufám si říct i nějakým začleněním Vietnamců do české společnosti. Taky se nám říká banánové děti právě kvůli tomu, že jsme bílí uvnitř a jenom žlutý na povrchu. A ta mladší generace taky už chodí na vysokou školu a pracujeme v českých firmách. Čeština je náš první jazyk a vietnamština až ten druhý, takže si myslím, že situace se určitě radikálně změnila oproti tomu, jaká byla, když já jsem sem přijela nebo, když sem přijel můj táta v osmdesátých letech.

Co bys dnešní mládeži doporučila nebo poradila?

Já si myslím, že úplně nejdůležitější je znát sám sebe, protože třeba pro mě je to i lék proti nějakému chaosu, který se v životě děje a proti dnešní době, kdy se zdá, že všechno je možný a všechno je strašně rychlý a všechno musí být hned. A když teď je člověk vystavovaný strašně moc obrovskému množství obsahu, ať už na sociálních sítích nebo kdekoli. Tak si myslím, že je strašně důležité nejdřív znát sám sebe. Nejenom se učit ve škole vědomosti a znalosti, ale především tomu, jak funguješ, jaký jsou tvoje slabý stránky, co v tobě zanechali rodiče, jak se chováš nebo jaké máš tendence v různých situacích a prostě znát sám sebe. Vědět, kdo jsi, kým chceš být. To by měla být vždycky nějaká tvoje pevná půda pod nohama. A soustředit se primárně na tohle. To mi přijde teď úplně nejdůležitější, že vím, kdo jsem. Ví, že nejdůležitější je pro mě, abych se podívala do zrcadla a cítila se pyšná. Ví, že jsou situace, kdy si nevedu dobře. Ví, že mám stránky, na které nejsem úplně pyšná. Že jsem náchylná vůči tady těm věcem a tam těm věcem, a protože znám sama sebe, tak prostě nechodím do situací, kde vím, že pro mě nejsou dobrý. Neobklopuji se lidmi, který vím, že jsou pro mě toxický. Neberu si práci, která ze mě vytáhne spíš ty horší stránky. Ví, že pod stresem mám občas tendence bouchnout. Takže když tohle vím, tak prostě proplovám tím životem mnohem snáz. Mnohem snáz vím, na co mám říkat ano a mnohem snáz vím, na co mám říkat ne.

V LETOŠNÍM ROCE PROBĚHLO ZEMĚMĚŘICKÉ PRAKTIKUM V 10. TŘÍDĚ UČŇŮ A LYCEA NA DÁLKU.

Bylo potřeba zcela přehodnotit náplň, která je obvykle založená na dvou typech úloh s využitím teodolitů - 1.) zaměření polohopisu a případně výškopisu vybrané lokality, výpočet hodnot pro přenos do mapy a vytvoření mapy vhodného měřítka, 2.) vytyčení zamýšlené stavby, terénní úpravy, cesty apod. ve vybrané lokalitě - tzn. přenesení myšlenky projektanta do terénu. V loňském roce se podařilo obojí - vytyčili jsme na statku v Rejkovicích zamýšlený swale - suchý příkop pro zadržování přívalové dešťové vody a tání sněhu. Majitel pozemku následně realizoval zemní práce a již na podzim 2019 začalo osazování dřevinami, při kterém pomohla též naše již 11. třída. Ukázalo se, že tento způsob hospodaření s vodou v krajině opravdu funguje a navíc tak umožňuje pěstování plodin náročných na vláhu v místech, kde by to jinak nebylo možné.

Letos pracoval každý žák sám ve svém domově. Proto jsme se rozhodli zadat úlohu směřující k případné rekonstrukci vlastního bytu. Druhá úloha vedla naše žáky k uvědomění, kolik zemědělské půdy potřebuje rodina k užití. V první úloze bylo třeba změřit byt, vytvořit jeho plán v měřítku a nákresovat. Následně žáci počítali plochy stěn a stropů pro malování a množství potřebné malířské barvy a plochy podlah pro výměnu podlahové krytiny.

V druhé úloze jsme se zaměřili na kvalifikovaný odhad spotřeby zemědělských plodin - obilí, rýže, luskovin, olejnin, zeleniny. Pro jednoduchost jsme nepočítali pícniny a pastviny pro masný a mléčný dobytek a také jsme vynechali ovoce. V úvahu jsme

podlahy - kuchyň 9,1978 m²
koupelna 6,285 m²
chodba + kum. 8,211 m²
pokoj - "jih" 14,0406 m²
pokoj - "sever" 14,3826 m²

⇒ Dohromady - 52,117 m²

stěny - kuchyň 24,725 m²
koupelna 32,2 m²
chodba + kum. 35,425 m²
pokoj - "jih" 32,25 m²
pokoj - "sever" 34,075 m²

⇒ Dohromady - 158,675 m²

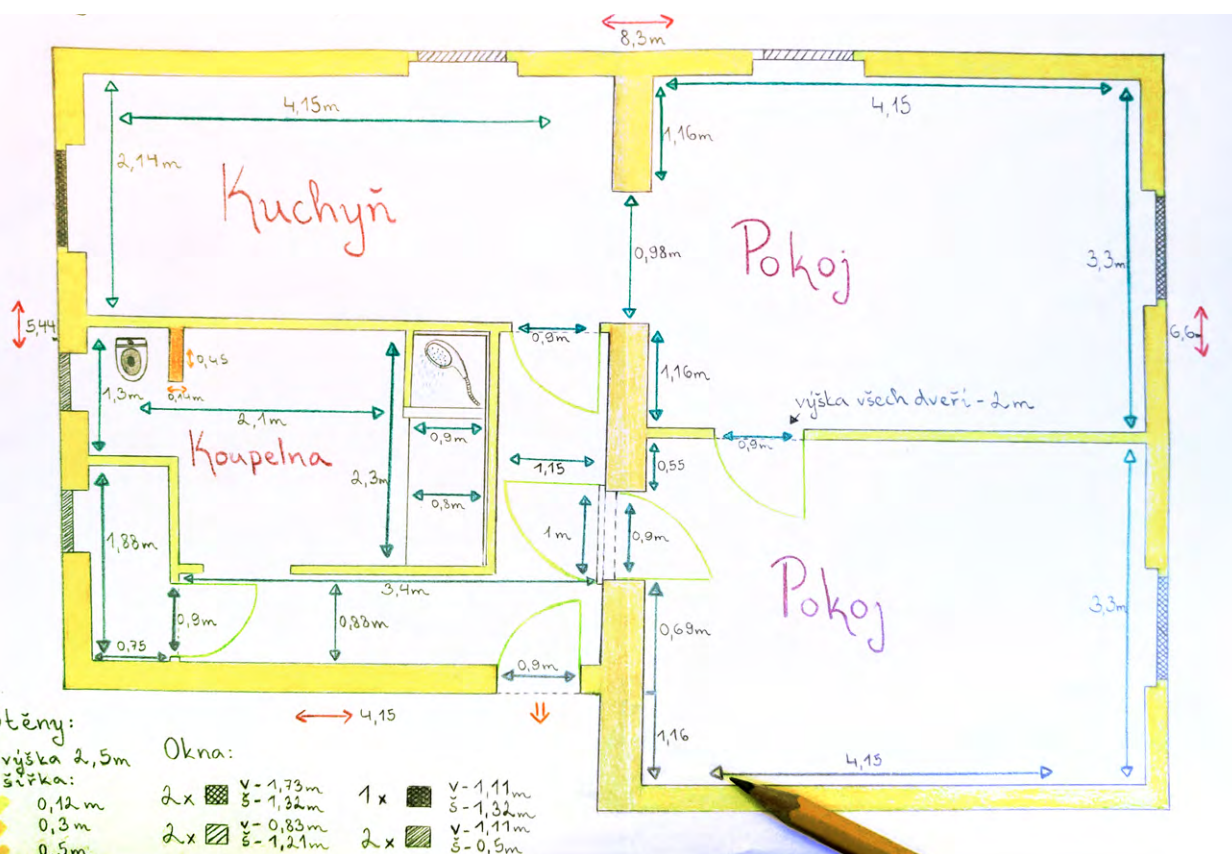
stropy - kuchyň 8,881 m²
koupelna 5,979 m²
chodba + kum. 7,185 m²
oba pokoje 27,39 m²

⇒ Dohromady - 49,435 m²

vzali dostupné údaje o hektarových výnosech pro jednotlivé plodiny. Následně si pak měli studenti vytipovat na trhu s nemovitostmi vhodné pozemky.

Hlavní cíl tohoto praktika spočívá v uvědomění si myšlenky - svět je pravdivý. O mnohém se mohou přesvědčit svými smysly, svým důvtipem a inteligencí. Pokud pracují v týmu, každý může přinést svoji kvalitu, která skupině umožní zpracovat v minimálním čase náročnou úlohu pro jedince nevládnutelnou. Sociální aspekt odloučené výuky byl podobně jako mnoho dalšího v této době utlumen. Přesto jsme se pokusili, a snad se to aspoň dílčím způsobem povedlo, přinést něco praktického pro život našich žáků.

Robert Žák a Ivo Klímek

DOTAZNÍKOVÁ ANKETA

Od 11. března 2020 probíhala na všech školách v ČR výuka na dálku. Zeptali jsme se našich studentů, jak se potýkali s novými výzvami, jak zvládali změnu v učení a co by případně změnili po nabytých zkušenostech.

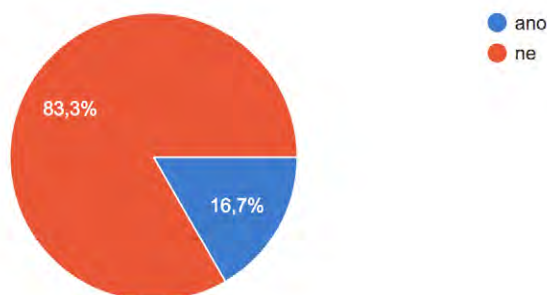
Nejen studenti, ale i učitelé byli vystaveni novým výzvám. Na dotazník pro studenty navázal i dotazník pro učitele. Ptali jsme se, jak se jim učilo.

Střední škola má 106 žáků, 38 odeslalo odpověď. Učitelů je na středním stupni celkem 27 a odpovědělo 12. V následujícím shrnutí najdete výsledky dotazníkového šetření.

redakční rada

STUDENTI WŠ SE PTAJÍ UČITELŮ

Musel(a) jste kvůli online výuce řešit technické problémy spojené s připojením k internetu?

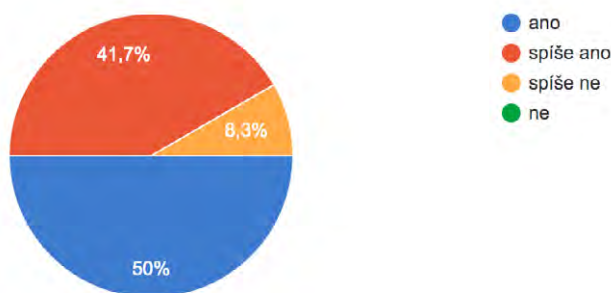
Jak jste byl(a) technicky vybaven(a)?

Všichni učitelé, kteří odpověděli, mají doma PC nebo využili PC ve škole, nikdo nemusel počítač z důvodu online výuky kupovat.

Musel(a) jste se naučit nové programy pro potřeby online výuky?

6 učitelů se muselo naučit jeden nový software, 2 učitelé více než jeden, 4 učitelé využili při učení pomoci kolegy.

Měl(a) jste v době online výuky více pracovních povinností, které jsou spojeny s vyučováním, než obvykle?

Je pro Vás příjemnější vyučovat prostřednictvím videokonference nebo připravit materiály k samostudiu? Případně máte oblíbený jiný způsob online výuky?

10 učitelů upřednostňuje samostudium. Jiné oblíbené způsoby jsou výukové kurzy, telefonické konzultace a videokonference navazující na samostudium. Jeden učitel (*jistě mistr odborného výcviku*) napsal, že upřednostňuje práci na dílně (*praxe se těžko učí na dálku*).

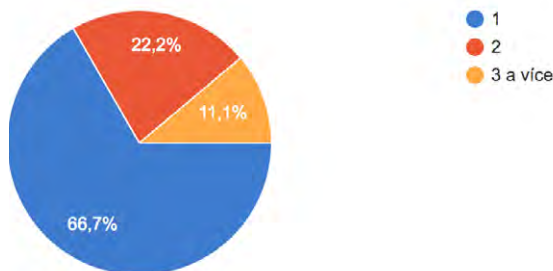
Jak Vás inspiroval způsob výuky Vašich kolegů nebo návody a tipy, které přicházely zvenčí?

11 učitelů se inspirovalo ve svých lekcích nápady jiných učitelů, 1 učitel si nevěděl rady s tím, jak nápady použít a 1 učitel se s žádnými návody a tipy nesetkal.

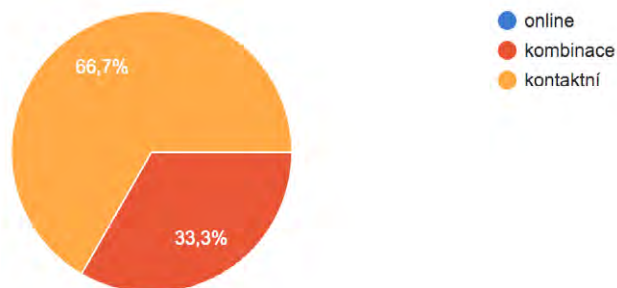
Změníte Váš dosavadní styl výuky na základě nových zkušeností?

ano – 1 učitel, spíše ano – 2 učitelé, nevím – 6 učitelů, spíše ne – 2 učitelé, ne – 5 učitelů

Změnil(a) jste svůj postup v průběhu online výuky na základě zpětné vazby od studentů?

Vyhovuje Vám více online výuka, kontaktní vyučování nebo jejich kombinace?

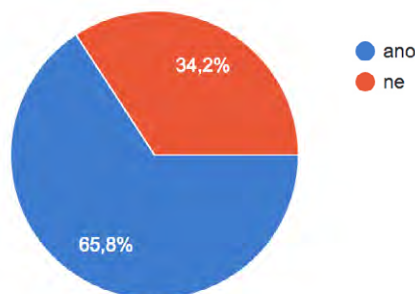

Závěrem – většina učitelů, kteří odpověděli, neměla technické problémy, s novými programy si poradili všichni, upřednostňují přípravu materiálů k samostudiu a vyhýbají se videokonferencím. Zpětná vazba je pro učitele z části formující a nejráději učitelé vyučují v kontaktu se žáky při klasickém vzdělávání.

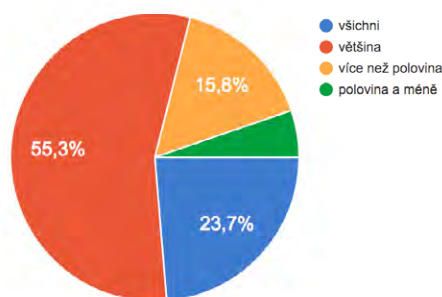

ZPĚTNÁ VAZBA NA ONLINE VÝUKU – DOTAZNÍK PRO STUDENTY

Byla pro Vás škola v době online výuky více zatěžující než při běžném vyučování?

Byli s Vámi všichni učitelé v kontaktu?

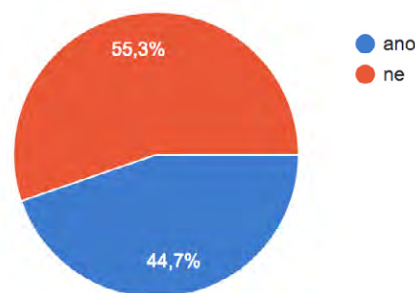
Jak s Vámi učitelé komunikovali?

11 odpovědí – videohovorem, 24 odpovědí – zasláním podkladů e-mailem, 37 odpovědí – přes google classroom, 10 odpovědí – telefonem, 1 odpověď – přes facebook

Jak Vám učitelé zadávali práci?

10 odpovědí – slovně, 7 odpovědí – prezentaci v powerpointu, 35 odpovědí – studijní materiál v google classroom, 21 odpovědí – ofocená učebnice, 19 odpovědí – tvořivé úkoly, 24 odpovědí – kvíz, 30 odpovědí – pracovní listy

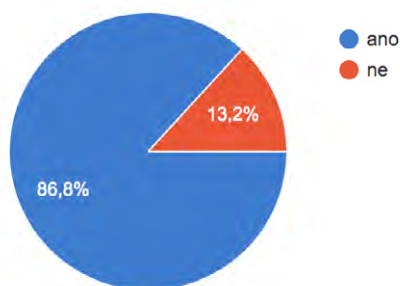
Měli jste technické problémy?

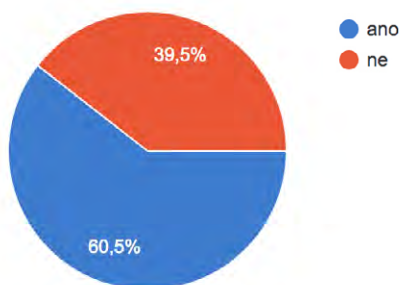
V případě, že ano, jaké?

2 žáci nemají přístup k internetu, 1 žák nemá PC, 9 žáků nemělo přístup k PC podle své potřeby, 8 žáků nemá data na mobilu, 3 žáci měli problémy s PC, 2 žáci měli občasné problémy s internetem, 2 žáci měli problémy s tiskem.

Kontaktovali jste Vy sami učitele v případě potřeby?

Pomáhal Vám někdo s plněním úkolů?

V případě, že ano, kdo nejvíce?

12 odpovědí – spolužák, 6 odpovědí – školní skupina, 14 odpovědí – rodina, 7 odpovědí – přátelé, 1 odpověď – moje maličkost, 1 odpověď – nepomáhal mi nikdo, 1 odpověď – já a i to tak vypadá :)

Který předmět Vás nejvíce bavil, napište název předmětu a důvod.

DTP, protože mě baví pracovat s textem.

Asi angličtina, pan učitel nám dával zajímavé úkoly.

Zsv, ekonomika= pani učitelka to umí nejlíp vysvětlit a rychlá komunikace

Řemeslný týden- bylo to něco jiného než klasické předměty

Biologie, dějepis

Angličtina zajímavá témata

Chemie protože mě baví

Anglický jazyk

všechny; bylo to zábavné

Bavili mě všechny, aspoň jsem se nenudila.

Fyzika, ekonomika

Angličtina- úkoly byly zábavné.

Fyzika, bylo to prospěšné a tvořivé

Výtvarná výchova, nebyli žádné DÚ

je to škola, nemá mě bavit.

Sociální praktikum, na to, že jsme ho nemohli uskutečnit v době této situací, tak bylo na nás jak se k tomu postavíme a jakou volbu si zvolíme. Za mě jsem si zvolila dobře.

Žádný

Angličtina - Protože na ni máme skvělého učitele (Samuel Weisse) a vždy jsme dostávali originální a zajímavé úkoly. Také jsme psali různá zamyšlení nad aktuálním děním v Anglicky mluvících zemích.

Nejvíce mě bavilo zsv a ekonomika. Výuka byla zpestřená videohovory a paní učitelka Haraštová měla vždy

výborný přístup. Navíc se z příložených materiálů dalo skvěle učit.

Vv - Protože toho bylo málo.

Dějepis. Dějepis je všeobecně můj nejoblíbenější předmět.

Dějepis, protože mě bavil vždy i ve škole.

Matematika se dala

Nejspíše Sociální praktikum

Angličtina

Biologie

výtvarná výchova protože rád maluji

Biologie, bylo to velmi zajímavě podané. Dále ZSV, PED a také Aj a NJ, pan učitel nám dával velmi zajímavé úkoly, které většinu bavily(mě osobně moc).

Němčina nebo angličtina, pan učitel zadával velmi kreativní úkoly i vzhledem k situaci.

nedá se říci

Angličtina úkoly byly hravé

Bavil mě hodně dějepis, protože mám hodně moc rád historii

Angličtina, protože úkoly nebyly tak těžké a s učitelkou jsme měli i hodiny přes videohovory.

fyzika

Tak samozřejmě český jazyk protože komunikace s paní učitelkou je vždy výborná a potom předměty v rámci mého oboru

Jaký předmět byl pro Vás nejtěžší? Napište název předmětu a důvod.

Nejtěžší pro mě byl Dějepis a Ruština. Bylo zde opravdu hodně materiálů ke studium. To že byly tyto předměty nejtěžší je vlastně ale i velké plus, jelikož jsem se toho hodně naučila.

Asi žádný nebyl tak těžký, že by se to nedalo zvládnout.

Český jazyk, některé úkoly byly zbytečně těžké a v běžném životě již nepoužitelné

Matematika nerozuměl jsem tomu

Žádný všemu jsem rozuměl

Nejtěžší pro mě bylo, že jsem nemohl okamžitě dostat zpětnou vazbu nebo se doptat, když jsem nevěděl

zeměměřičství

Zeměměřičství- protože nám pan učitel zadával nepřiměřené úkoly. V tom smyslu, že jsme se dané věci neučili. I přesto, že jsme ho kontaktovali trval na svém.

Matematika. Bylo složité pochopit novou látku způsobem samouky.

Největší počet úkolů jsme měli jednoznačně z českého jazyka, takže nejvíce času jsem strávil s češtinou. Ovšem nejtěžším předmětem pro mě byla jednoznačně matematika. Jednoduše proto, že matika je pro mě obecně těžká za všech okolností.

Zeměměřičství - některé úkoly mi přišly opravdu těžké, a Matika- protože, potřebuji danou látku vysvětlit.

všechno byla brnkačka.

Žádný

jazyky hodně ukolu

Čeština

Český jazyk

Ruština, protože úkolů bylo příliš mnoho a nešlo se v zadání zorientovat.

Zeměměřičství, úkoly byly komplikované a některé pro mě nespílitelné

Český jazyk nepochopil jsem zadání

Všechno se dalo nějakým způsobem zvládnout

Žádný. Všechno bylo lehké.

Čeština- přicházelo mi zbytečně moc věcí, na které mi ani učitel ve výsledku nedal zpětnou vazbu.

žádný

M - Protože nemám rád matiku.

matematika

DENÍK SOCIÁLNÍHO PRAKTIKA DVANÁCTÉ TŘÍDY

27. 4. 2020

Moji milí studenti, vzhledem k tomu, že není jisté, jak to s výukou v tomto školním roce bude, musíme řešit sociální praktikum. Vymyslím formu a zveřejním požadavky v tomto kurzu. Budeme společně probírat při telefonátech tento týden. Máte-li nějaké nápady, buďte připraveni.

8. 6. 2020

1. Kam bych šel na sociální praktikum, kdyby nezasáhl koronavirus?

Zamysli se nad tím, s jakou sociální skupinou bys pracoval, kdyby nebyla karanténa, charakterizuj tuto skupinu, zjisti si co nejvíce informací, přemýšlej o tom, co bys chtěl těmto lidem nabídnout, co bys jim chtěl umožnit. Přemýšlej a sni.

15. 6. 2020

2. Navrhni ideální a zcela výjimečný program pro svou cílovou skupinu na jeden den.

Pracuj s internetem, knihami, přemýšlej o lidech, jejich specifických. Buď nápaditý, nenech se svázat konvencemi, nedostatkem peněz. Nic není nemožné.

22. 5. 2020

3. Zpracuj si další list do své práce na základě konkrétního úkolu z učebny.

Zde studenti dostávali každý jiný úkol podle toho, co vymysleli jako program. Někdo dělal mapu výletu, někdo finanční rozvahu výletu, někdo zpracoval pravidla hry, kterou chtěl hrát, někdo psal pohádku pro děti, někdo maloval obrázek, jiný šel do lesa, někdo natáčel krátké video, někdo pekl a fotil recept.

22. 5. 2020

4. Fotodokumentace

Během tohoto i předcházejícího úkolu si zkus vytvořit několik fotografií do své práce: zkus strávit s konkrétní osobou ze svého okolí, která splňuje parametry kolek-

tiu, se kterým „pracuješ“, několik chvil, vezmi ho na procházku, malujte spolu, povídejte si a poříd' několik dokumentačních fotografií, tzn. pokud jsi ve školce, pak s nějakým dítětem, pokud jsi v domově důchodců, pak se starším člověkem - babičkou, dědou..., výstupem bude opět jedna strana do tvého projektu, nalep fotografie, namaluj obrázky, doplň popisky.

Den s Kristýnkou

Minulý týden jsme jeli s tetou na tetou a mou sestřičku. Má sestřička se jmenuje Kristýnka, je jí osm let a chodí do třetí třídy. Den jsme spolu strávili koupáním na koupčišti, obědání na terasce a hraní na schůdku. Užaslo mi co je u nich na zahrádce a jak dobře vyhlídá na veselý oázu.

Poslední jsme šli na procházku do lesa, kde jsem pomáhala Kristýnce se sbíráním lesních plodů (mechu a šišek), na její školní projekt, zatímco ona mi pomáhala s mým projektem na sociální práci.

mou bublin, barevných nápisů ...), např. zjistil jsem, že staří lidé jsou osamocení, že je s dětmi legrace..., že moje babička má smysl pro humor...

11. 6. 2020

6. Zkompletuj své dílo, dej mu uměleckou podobu:

vytvoř desky, titulku a závěrečný list, práci svaž, sešij, smotej ..., připrav k odevzdání. Originální výstup odevzdáte při našem setkání.

4. 6. 2020

5. Co mi dal projekt sociálního praktika – reflexe

Poslední stránkou tohoto projektu bude zamyšlení se nad celým praktikem: zkus výtvarně pojmout jednotlivé postřehy z praktika (for-

12. 6. 2020

7. Závěrečná prezentace před třídou

Připrav si krátké představení své sociální skupiny, shrň, jak se ti nad jednotlivými úkoly pracovalo, co tě bavilo, co ti naopak nic nedalo.

Co si ze sociálního praktika odnášíš? Přines svoji práci k odevzdání a předved' ji ostatním. A zde jsou výsledky:

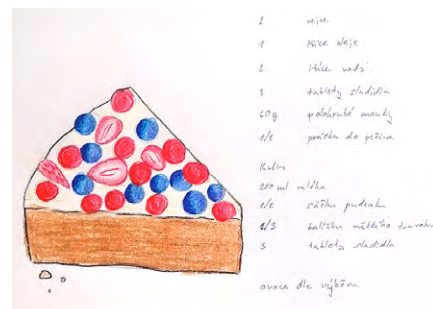

Foto k sociálnímu praktiku: práce studentů 12L

REPORTÁŽ

PŘÍSTŘEŠEK NA DŘEVO

Truhlářské řemeslo je krásné. Vůně pryskyřic z sušajících dřeva je jedna z nejpříjemnějších. Dřevo pro nábytkářskou výrobu musí vysychat poměrně dlouho, např. dva roky. Proto je třeba mít přístřešky s dostatečnou cirkulací vzduchu pro přirozené sušení. Takto lze snížit vlhkost až 15 - 20 %. Další sušení je možné v sušárnách nebo v příručních skladech truhlárny. Nový přístřešek pro potřeby našeho oboru vytvořili chlapci Vojtěch Novák, Šimon Nikl a Matyáš Carhoun pod vedením svého mistra Františka Komana.

Děkujeme

Robert Žák

Foto: Robert Žák

► pokračování ze strany 17

nedokážu odpovědět jaké určité předmět, od každého trochu, protože jsem nikdy nerozuměl zadání.

Všeobecné jazyky

Čeština, bylo toho moc nedá se říci

Angličtina nebyla moc jo

Fyzika-úplně nová látka

Ze začátku byl problém se zeměpisem, ale na konec to nějak dopadlo a jinak jsem neměla s žádným předmětem problém.

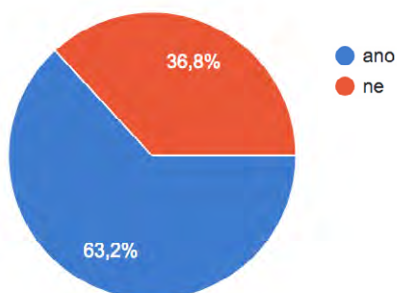
Fyzika, Zeměměřičtví

Ruský jazyk, dost úkolů

zememericitvi. Velké množství úkolů v krátkém časovém rozmezí

Angličtina, až moc věcí na tak krátkou chvíli

Přišli Vám některé úkoly zbytečné?

V případě, že ano, které?

Většina

Úkoly ze zeměměřičtví

filmy

spousta pouze procvičovacích

Vv

třeba ty úkoly z hudebky nebo biologické praktikum podle mého názoru. Já bych se chtěl učit to, co budu potřebovat k životu a ke své práci

Některé úkoly bychom ve škole vůbec nestihly, nebo bychom je ani nemohly dělat.

Úkoly typu, napiš práci na téma: Co dělat aby se člověk nezbáblil při karanténě, a nebo vyfotografuj se s nějakým duchodcem.

Ty, který byly zkopírovány z internetu a ve výsledku mi na ně nikdo nedal zpětnou vazbu.

Psaní vyjmenovaných slova vymyšlení vět na ně

Ty, kde jsme museli něco opisovat z učebnice. Naprosta ztráta času. Na co pak ty učebnice máme, když to stejné musíme opisovat.

vypocet rodinne zahradky v zememericitvi.

Vaření vajec či pečení při angličtině a němčině, za mě zbytečný

Při světové pandemii
Už druhý týden doma hrůzi
Sama ve svém pokoji
Zprávy denně sleduji
Do školy je práce spousta
Nevadí, jsem optimista.
Všechno zvládnem, to se ví
když nemusíme z postelí
i tak doufám, že už brzy
pandemie přesto zmizí
a my pak všichni, uvidíme
maturitu uděláme.
Doufám.

Maruška Bradáčová

ty zbytečné.

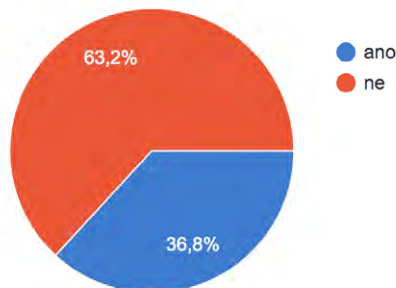
Občas z Hudební výchovy

Jak jsem již psala, některé úkoly byly velmi zajímavé, ale zbytečné. Třeba úkol na NJ upéct bábovku podle receptu a poslat foto.

dobrovolné úkoly, které se náhle změnilly v povinné

Hudební výchova. Některé úkoly vůbec nesouvisely s hudbou.

Přivítali byste jiné zadávání úkolů?

V případě, že ano, jaké a ve kterých předmětech?

V řemeslném týdnu, posílat zadání na google classroom

V případě pevného data odevzdání by mělo být jasné viditelně. To v některých případech nebylo.

Jazyky

Fyzika

Ruština, zeměměřičtví a čeština

Angličtina a němčina

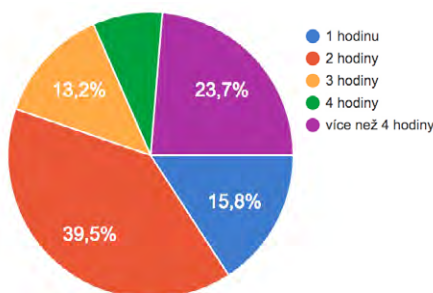
Obecně mi trochu vadilo, že zhruba stejný čas, který bych strávil ve škole, jsem musel prosedět před počítačem. Chápu, že by to určitě bylo komplikovanější, ale pro mě by bylo příjemnější dostávat úkoly nedigitální formou, třeba poštou. Na druhou stranu, pokud už musejí výuka probíhat digitálně, byla forma kterou jsme úkoly dostávali, asi ta nejlepší možná.

Více videohovorů

osobní.

V češtině, protože opisovat některé pracovní listy mi přijde zbytečné.

Kolik času jste v průměru denně věnovali škole?

Učili jste se jinde než doma? Napište prosím kde.

Ne

Jen doma

Ne, pouze doma.

U svého kluka

Většinu času jsem se učil doma u sebe v pokoji. Občas jsem šel pracovat na úkolech do školy na naší zahradu.

Ne jen doma.

Ne, jen doma

Venku v přírodě.

Venku, na chatě, u babičky

Škole jsem se věnovala jen doma.

ano, před domem.

Rouška

Včera jsem šla na procházku,
vedla kočku na provázku.
Potkala jsem starouška,
Chyběla mu ale rouška.
Bez roušky to nejde přeci,
děly by se krozně věci.
Všude číhá virus zrádný,
zůstat doma důvod pádný.
Jak se zabavit ale,
když družení má vale.
Budem třeba šít roušky,
pro nebohé staroušky.

Maruška Stulíková

Na chatě, po cestě někam

U táty

V Krkonoších

jen doma

v přírodě, na terase

Ne, pokaždé doma

učil jsem se všude u kamaráda, venku, když jsem někam jel atd.

Učila jsem se jen doma.

U babičky, tety,

Učil jsem se jenom doma.

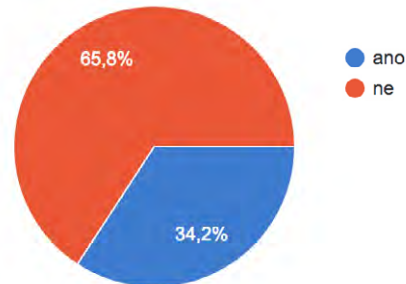
U babičky

Učila jsem se i u tety. Vzala jsem si s sebou počítač.

Po karanténě jsem se hodně učila v přírodě.

Všude možné učení se spíše odvíjelo od mého času

Uvítali byste i do budoucna online výuku?

V případě, že ano, ve kterých předmětech?

Ve všech.

Opravdu dávám přednost výuce ve škole, než online. Výuka ve škole je pro mě mnohem přehlednější, zábavnější a více se toho při ní naučím.

Pokud bych nemusel chodit do školy :)

Nevím

NE NE NE

Angličtina

Kromě matematiky a fyziky asi ve všech

Spíše více zapojení moderních moderních technologií do výuky

V těch předmětech, ve kterých bych si mohla zlepšit známku.

ZSV, PED, BIO, zkratka předměty, kde se dozíváme zajímavé věci. Třeba taková matika je v tomto náročná.

Psychologie, čeština, pedagogika -k přípravě na maturitu

skoro ve všech

Online výuku jakožto doplněk klasické. Například materiály pro výuku. Zápisky pro nemocné, nebo třeba rozšiřující učivo pro ty, kteří by se chtěli daným tématem zabývat více do hloubky.

Závěrem – online výuky byla náročná nejen pro učitele, ale i pro studenty. Většina studentů i učitelů upřednostňuje klasické vyučování.